

(กสม. แลงข่าวเด่นประจำสัปดาห์ ครั้งที่ 3/2568)

กสม. ตรวจสอบกรณีประชาชน จ.ชัยภูมิ ได้รับผลกระทบจากนโยบายทวงคืนผืนป่า

และกรมอุทยานฯ ชะลอการรื้อถอนขับไล่จนกว่าจะแก้ไขปัญหาแล้วเสร็จ

- หารืออุปราชมนตรีหลังมีหนังสือถึงนายกฯ แจ้งข้อกังวลกรณีข่าวเตรียมส่งตัวชาวอุยกูร์กลับจีน

วันศุกร์ที่ 24 มกราคม 2567 เวลา 10.00 น. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) โดยนายสันต์ ภัยหลีกลี้ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แลงข่าวเด่นประจำสัปดาห์ครั้งที่ 3/2568 โดยมีวาระสำคัญดังนี้

1. กสม. ตรวจสอบกรณีประชาชนบ้านซับห้วย อ.หนองบัวระเหว จ.ชัยภูมิ ได้รับผลกระทบจากนโยบายทวงคืนผืนป่า และกรมอุทยานฯ ชะลอการรื้อถอนขับไล่จนกว่าจะแก้ไขปัญหาแล้วเสร็จ

นายสันต์ ภัยหลีกลี้ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เปิดเผยว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้รับเรื่องร้องเรียนเมื่อเดือนมีนาคม 2567 จากผู้ร้องรายหนึ่งระบุว่า ผู้ร้องและประชาชนบ้านซับห้วย ตำบลห้วยแย้ อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ รวม 14 คน ได้รับผลกระทบจากนโยบายทวงคืนผืนป่าตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ 64/2557 โดยเมื่อปี 2559 ประชาชนกลุ่มดังกล่าวถูกจับกุมดำเนินคดีในความผิดฐานบุกรุกอุทยานแห่งชาติไทรทอง และต่อมาศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกจากพื้นที่ ผู้ร้องเห็นว่าประชาชนทั้ง 14 ราย เป็นผู้ที่ทำกินในเขตอุทยานแห่งชาติไทรทองมาก่อนการประกาศนโยบายทวงคืนผืนป่า และเป็นผู้ยากไร้ มีรายได้น้อย และไร้ที่ดินทำกินที่ต้องได้รับการยกเว้นจากการบังคับตามนโยบายทวงคืนผืนป่า ซึ่งหากประชาชนทั้ง 14 ราย ต้องถูกขับไล่ออกจากที่ดิน โดยไม่มีพื้นที่ทำกินอื่นรองรับ ย่อมส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิต จึงขอให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และอุทยานแห่งชาติไทรทอง ผู้ถูกร้องทั้งสอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสรรที่ดินทำกินให้กับประชาชนทั้ง 14 ราย และให้เร่งรัดการสำรวจการถือครองที่ดินในเขตป่าอนุรักษ์ตามมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ในแปลงที่ดินของผู้ร้องที่ยังตกหล่น

กรณีตามคำร้อง เบื้องต้น กสม. ได้ประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเพื่อแก้ไขปัญหาเป็นการเร่งด่วนไปยังหน่วยงานผู้ถูกร้องทั้งสอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กระทั่งเดือนมิถุนายน 2567 เห็นว่า ผู้ร้องและประชาชนในหมู่บ้านซับห้วยทั้ง 14 ราย ยังไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาและเยียวยาผลกระทบ จึงมีมติรับไว้เป็นเรื่องตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

กสม. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากทุกฝ่าย หลักกฎหมาย และหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า กรณีดังกล่าวมีประเด็นพิจารณาสองประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และอุทยานแห่งชาติไทรทอง ผู้ถูกร้องทั้งสอง ได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิด

สิทธิมนุษยชน กรณีประชาชนได้รับผลกระทบจากนโยบายทวงคืนผืนป่า และไม่ได้รับการแก้ไขเยียวยา หรือไม่ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อปี 2535 มีการประกาศเขตอุทยานแห่งชาติไทรทอง ผู้ร้องกับประชาชนทั้ง 14 ราย เป็นผู้ที่ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินบริเวณบ้านซำหวาย ซึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติไทรทอง มาก่อน ต่อมาปี 2546 ปี 2549 ปี 2553 และปี 2556 อุทยานฯ ได้สำรวจการถือครองและทำประโยชน์ ในที่ดินในเขตอุทยานฯ ตามมติคณะรัฐมนตรี (กรม.) เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2541 แต่ไม่มีรายชื่อผู้ร้องเป็นผู้ได้รับการสำรวจ และเมื่อปี 2558 อุทยานฯ ได้ปฏิบัติการทวงคืนผืนป่าตามคำสั่ง คสช. ที่ 64/2557 โดยเข้า ขอดินพื้นที่และให้ผู้ร้องกับประชาชนทั้ง 14 ราย ออกจากพื้นที่อุทยานฯ แต่ผู้ร้องและประชาชนยังคงเข้าไป ทำกินในพื้นที่เดิม จึงถูกฟ้องดำเนินคดีในข้อหาบุกรุกพื้นที่อุทยานฯ ผู้ร้องและประชาชนทั้ง 14 ราย จึงร้องทุกข์ ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้รับช้อยกเว้นจากการบังคับใช้กฎหมายตามนโยบายทวงคืนผืนป่าเนื่องจาก เป็นผู้ยากไร้ มีรายได้น้อย ไร้ที่ดินทำกิน และไม่เข้าข่ายเป็นนายทุน อันเข้าเงื่อนไขตามคำสั่ง คสช. ที่ 66/2557 ต่อมาเมื่อปี 2564 ศาลฎีกามีคำพิพากษาลงโทษจำคุกและปรับ รวมทั้งให้ชดเชยค่าเสียหาย และ ให้ผู้ร้องกับประชาชนทั้ง 14 ราย รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกจากพื้นที่ แต่ผู้ร้องยังคงทำกินในพื้นที่เดิม และ ปรากฏว่ายัง ไม่มีที่ดินที่จะนำมาจัดสรรทดแทนให้ได้

กสม. พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้การเข้าขอคืนพื้นที่และร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้จับกุมดำเนินคดีกับผู้ร้องและประชาชนทั้ง 14 ราย ในข้อหาบุกรุก พื้นที่อุทยานฯ ของอุทยานแห่งชาติ ไทรทอง (ผู้ถูกร้องที่ 2) เมื่อปี 2558 – 2559 จะเป็นการดำเนินการตามนโยบายทวงคืนผืนป่าตามคำสั่ง คสช. แต่จากการตรวจสอบพบว่า ก่อนการดำเนินการ อุทยานฯ ไม่ได้ตรวจสอบว่าผู้ร้องกับประชาชนทั้ง 14 ราย เข้าข่ายเป็นผู้ยากไร้ ผู้มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่ดินทำกิน ตามคำสั่ง คสช. ที่ 66/2557 หรือไม่ ซึ่งหากผู้ถูกร้องที่ 2 ได้ตรวจสอบก็จะพบว่า ผู้ร้องกับพวกทั้ง 14 ราย มีลักษณะเป็นผู้ยากไร้ มีรายได้น้อย และไร้ที่ดินทำกิน ดังเช่นที่คณะกรรมการและคณะทำงานพิจารณาความเป็นผู้ยากไร้ ผู้มีรายได้น้อย และผู้ไร้ที่ดินทำกินฯ ที่แต่งตั้งขึ้นตามคำสั่งกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดชัยภูมิ ที่ 120/2562 ลงวันที่ 26 กันยายน 2562 ได้ตรวจสอบพบว่า ผู้ร้องและประชาชนทั้ง 14 ราย เป็นผู้ยากไร้ที่ไม่เข้าข่ายเป็นนายทุน การดำเนินการใด ๆ ของอุทยานฯ ต้องไม่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มบุคคลดังกล่าว ดังนั้น จึงเห็นว่าการขอคืนพื้นที่และร้องทุกข์ กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้จับกุมดำเนินคดีกับผู้ร้องและประชาชนทั้ง 14 ราย โดยไม่ตรวจสอบ คุณสมบัติก่อนการดำเนินการ เป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรม และเป็นการกระทำหรือละเลยการกระทำอัน เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ประเด็นที่สอง กรณีหน่วยงานผู้ถูกร้องทั้งสองไม่สำรวจการถือครองที่ดินตามมาตรา 64 แห่ง พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ให้กับผู้ร้อง จากการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้ร้อง และครอบครัวได้ ครอบครองและทำกินในที่ดินรวม 3 แปลง ซึ่งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติไทรทอง ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติ อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ใช้บังคับ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (ผู้ถูกร้องที่ 1) ได้แจ้งให้ ประชาชนที่ถือครองที่ดินในเขตอุทยานฯ แจ้งการถือครองที่ดิน เพื่อดำเนินการสำรวจการถือครองที่ดินตาม มาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น เมื่อเดือนธันวาคม 2562 ผู้ร้องและครอบครัว จึงแจ้งสำรวจการถือครอง

ที่ดินต่ออุทยานแห่งชาติไทรทอง (ผู้ถูกร้องที่ 2) และอุทยานฯ ได้ตรวจสอบแปลงที่ดินดังกล่าว โดยพบว่าเป็นพื้นที่เดียวกันกับที่อุทยานฯ เคยขอคืนพื้นที่ ซึ่งผู้ร้องได้ลงชื่อให้ความยินยอมคืนพื้นที่ไว้แล้วเมื่อเดือนพฤษภาคม 2558 กรมอุทยานฯ จึงไม่ได้นำพื้นที่บริเวณดังกล่าวมาสำรวจการถือครองที่ดิน โดยระบุว่าเป็นไปตามแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินของราษฎรในเขตป่าอนุรักษ์ ตามมติ ครม. เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2561

อย่างไรก็ดี กสม. เห็นว่า การสำรวจการถือครองที่ดินของประชาชนที่อยู่อาศัยหรือทำกินในเขตอุทยานแห่งชาติตามมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ซึ่งกรมอุทยานฯ กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินของราษฎรในเขตป่าอนุรักษ์ ห้ามมิให้อุทยานแห่งชาติแต่ละแห่งสำรวจการถือครองที่ดินให้กับแปลงที่ขอคืนพื้นที่ โดยอ้างมติ ครม. เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2561 นั้น เป็นการกำหนดเงื่อนไขเกินขอบเขตที่มติ ครม. กำหนด เนื่องจากมติ ครม. ดังกล่าวมิได้กำหนดข้อจำกัดสิทธิในการได้รับการสำรวจการถือครองที่ดิน ประกอบกับเมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงว่าการขอคืนพื้นที่ที่เกิดขึ้นเมื่อปี 2558 ซึ่งเป็นช่วงที่อุทยานฯ ใช้มาตรการทวงคืนผืนป่าตามคำสั่ง คสช. ที่ 64/2557 โดยไม่ได้ตรวจสอบว่าผู้ร้องได้รับการยกเว้นตามคำสั่ง คสช. ที่ 66/2557 หรือไม่ รวมทั้งมีข้อโต้แย้งว่าการขอคืนพื้นที่ดังกล่าวเป็นไปโดยไม่สมัครใจเนื่องจากถูกเจ้าหน้าที่ข่มขู่ให้คืนพื้นที่ และภายหลังจากที่ลงชื่อคืนพื้นที่แล้วผู้ร้องและครอบครัวยังคงทำกินในพื้นที่มาอย่างต่อเนื่อง การกำหนดเงื่อนไขเช่นนี้ทำให้ผู้ร้องและครอบครัวไม่ได้เข้าสู่ระบบการสำรวจการถือครองที่ดิน ปิดโอกาสในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน การกระทำของกรมอุทยานฯ ในการกำหนดแนวปฏิบัติสำรวจที่ดินดังกล่าวและการกระทำของอุทยานฯ ที่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัตินี้จึงเป็นการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้อง

ด้วยเหตุผลข้างต้น กสม. ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2568 จึงมีมติให้มีข้อเสนอแนะไปยังกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และอุทยานแห่งชาติไทรทอง ผู้ถูกร้องทั้งสอง ให้ชะลอการรื้อถอนหรือขับไล่ประชาชนทั้ง 14 ราย ออกจากที่ดินทำกินเดิม จนกว่าการแก้ไขปัญหาในเรื่องดังกล่าวจะแล้วเสร็จ และให้ร่วมกับจังหวัดชัยภูมิและสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน) จัดหาที่ดินเพื่อรองรับการอพยพผู้ร้องกับประชาชนทั้ง 14 รายที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัยหรือที่ดินทำกินหรือไม่เพียงพอ

นอกจากนี้ ให้กรมอุทยานฯ แก้ไขปรับปรุงแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินของราษฎรในเขตป่าอนุรักษ์ ตามมติ ครม. เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2561 ที่กำหนดห้ามมิให้อุทยานแห่งชาติแต่ละแห่งสำรวจการถือครองที่ดินของประชาชนในพื้นที่ที่ถูกขอคืน โดยแก้ไขปรับปรุงให้ผู้ที่อยู่อาศัยหรือทำกินในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ได้คืนพื้นที่ไปแล้ว แต่ในข้อเท็จจริงบุคคลผู้นั้นยังคงอยู่อาศัยหรือทำกินในพื้นที่เดิมมาอย่างต่อเนื่อง ให้สามารถได้รับการสำรวจการถือครองที่ดินตามมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2542

2. กสม. หารื้อจุฬาราชมนตรีหลังมีหนังสือถึงนายกฯ แจ้งข้อห่วงกังวลกรณีข่าวเตรียมส่งตัวชาวอุยกูร์ กลับประเทศต้นทาง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เปิดเผยว่า เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2568 ได้เข้าพบหารือกับนายอรุณ บุญชม จุฬาราชมนตรี ในฐานะประธานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ณ สำนักจุฬาราชมนตรี กรณีมีข่าวจะมีการส่งผู้ต้องกักชาวอุยกูร์ที่ถูกจับในข้อหาเดินทางเข้าประเทศไทยโดยผิดกฎหมาย และถูกกักตัวไว้นานกว่า 10 ปี กลับประเทศต้นทาง โดยตนเองได้เล่าว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้ติดตามสถานการณ์ปัญหาของผู้ต้องกักชาวอุยกูร์มาอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อเดือนตุลาคม 2566 กสม. เคยมีข้อเสนอแนะให้สภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาตรการหรือแนวทางที่เป็นรูปธรรม รวมถึงกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในการส่งตัวผู้ต้องกักชาวอุยกูร์ที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) ไปยังประเทศที่สามที่มีความปลอดภัยต่อชีวิต และเมื่อเดือนพฤษภาคม 2567 กสม. ได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีแจ้งข้อเสนอแนะในการปฏิบัติต่อผู้ต้องกักชาวอุยกูร์ ให้เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชน ซึ่งข้อเสนอแนะของ กสม. หลายประการได้รับการตอบสนองในทางที่ดีต่อคุณภาพชีวิตของผู้ต้องกัก ได้แก่ การอนุญาตให้แพทย์จากทางสำนักจุฬาราชมนตรีได้เข้าตรวจร่างกายผู้ต้องกักอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ การอนุญาตให้ผู้ต้องกักติดต่อสื่อสารกับญาติของผู้ต้องกักในต่างประเทศด้วยช่องทางที่เหมาะสมได้ การอนุญาตให้ทางสภาเครือข่ายช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม สำนักจุฬาราชมนตรีนำอาหารจากภายนอกเข้าไปเลี้ยงผู้ต้องกัก และจัดให้มีการละหมาดวันศุกร์ร่วมกัน รวมถึงการพิจารณาหาสถานที่ใหม่ในการควบคุมตัวเพื่อแก้ปัญหาคาแอมแอ็ด

อย่างไรก็ตาม ในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา หลายภาคส่วนทั้งองค์กรภาคประชาสังคม องค์กรสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ สื่อมวลชน และสถานทูตต่างประเทศในประเทศไทย ได้แสดงความห่วงกังวลมายัง กสม. ในโอกาสที่นายกรัฐมนตรีมีกำหนดจะเดินทางไปเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีนในเร็ว ๆ นี้ ว่าอาจมีวาระหรือเรื่องการขอให้ส่งตัวชาวอุยกูร์กลับประเทศต้นทาง ดังนั้น ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงได้มีหนังสือด่วนที่สุด ลงวันที่ 17 มกราคม 2568 ถึงนายกรัฐมนตรี แจ้งข้อห่วงกังวลดังกล่าวแล้ว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี กล่าวต่อว่า เรื่องนี้ทางประเทศมุสลิมภายใต้องค์การความร่วมมืออิสลาม (Organization of the Islamic Cooperation: OIC) ซึ่งมีประเทศสมาชิกทั้งหมด 57 ประเทศ และมีหน่วยงานชื่อ คณะกรรมการอิสระถาวรว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (OIC Independent Permanent Human Rights Commission: IPHRC) ได้ติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด หากรัฐบาลไทยไม่ส่งตัวผู้ต้องกักชาวอุยกูร์กลับไปได้รับอันตรายและเลือกที่จะส่งตัวไปยังประเทศที่สามตามความสมัครใจแทน จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศมากกว่า

จากการหารือ ท่านจุฬาราชมนตรีในฐานะประธานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย เห็นสอดคล้องกับทาง กสม. และรับที่จะสื่อสารกับทางรัฐบาลอีกทางหนึ่ง เพื่อช่วยกันรักษาผลประโยชน์และภาพลักษณ์ของประเทศไทยในสายตาชาวโลก รวมถึงโลกมุสลิม โดยจะเร่งดำเนินการต่อไป

สำหรับหนังสือด่วนที่สุด ที่นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ส่งถึงนายกรัฐมนตรี มีใจความสำคัญเน้นย้ำให้รัฐบาลไทยสร้างความเชื่อมั่นอย่างเร่งด่วนว่าประเทศไทยจะประกันความปลอดภัยของชาวอุยกูร์ เนื่องจากการส่งตัวผู้ต้องกักชาวอุยกูร์กลับสาธารณรัฐประชาชนจีน อาจทำให้ผู้ต้องกักชาวอุยกูร์ได้รับอันตรายถึงชีวิต อันเป็นการกระทำที่ไม่สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนที่ห้ามผลักดันบุคคลกลับไปสู่อันตราย (Non-refoulement) รวมถึงการถูกคุกคามด้วยสาเหตุทางเชื้อชาติ ศาสนา สมาชิกภาพในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ไม่ว่าทางสังคมหรือทางความคิดด้านการเมือง ทั้งการส่งกลับดังกล่าวยังขัดต่อพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุกลิสสูญหาย พ.ศ. 2565 มาตรา 13 ที่ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจับได้ ส่งกลับ หรือส่งบุคคลเป็นผู้ร้ายข้ามแดนไปยังอิรักรัฐหนึ่ง หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้น จะไปตกอยู่ในอันตรายที่จะถูกกระทำทรมาน ถูกกระทำการที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือถูกกระทำให้สูญหาย และขัดต่อสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่ไทยมีพันธกรณีต้องปฏิบัติตาม ได้แก่ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ICCPR) และอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการกระทำอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (CAT)

นอกจากนี้ กสม. เห็นว่า หากมีการส่งชาวอุยกูร์กลับไปยังอันตรายอันเป็นการละเมิดหลักการสิทธิมนุษยชนสากลที่สำคัญแล้ว ยังกระทบต่อความเชื่อมั่นของนานาชาติจากการที่ประเทศไทยได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (Human Rights Council: HRC) วาระปี 2568 – 2570 มีผลกระทบต่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้ากับต่างประเทศ ตลอดจนความสัมพันธ์กับกลุ่มประเทศมุสลิม สถานะของประเทศไทยในองค์การความร่วมมืออิสลาม และความพยายามของรัฐบาลในการแก้ปัญหาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

24 มกราคม 2568